

przez podległe przedsiębiorstwa, w których obowiązują zbiorowy układ pracy dla kopalnictwa rud metali nieżelaznych oraz warunki pracy dla kopalnictwa rud żelaznych, następujące cenniki kosztorysowe zatwierdzone przez Ministra Górnictwa:

- 1) cennik nr 81/G/B/53 na roboty wiertnicze, poszukiwawcze i badawcze w górnictwie,
- 2) cennik nr 3 c/G/M/53 na montaż urządzeń wydobywczych górniczych,
- 3) cennik nr 76/G/B/53 na montaż konstrukcji stalowej zakładów mechanicznej przeróbki węgla oraz konstrukcji stalowej wież wyciągowych.

§ 2. Przy sporządzaniu kosztorysów na roboty wiertnicze, poszukiwawcze i badawcze oraz przy dokonywaniu rozliczeń za te roboty na podstawie wymienionego w § 1 pkt 1 cennika należy stosować w resorcie hutnictwa:

- 1) dla wierceń mechanicznych za pomocą świdra — współczynnik 0,6,
 - 2) dla wszystkich wierceń ręcznych — współczynnik 0,9
- oraz uwzględnić mnożnik M-53 i stawki kosztów ogólnych zgodnie z ustaleniami podanymi w tym cenniku.

§ 3. 1. Przy zawieraniu umów na roboty budowlano-montażowe wycenione według wymienionych w § 1

pkt 2 i 3 cenników oraz przy dokonywaniu rozliczeń za te roboty należy stosować mnożniki przeliczeniowe na ceny „netto” 1953 r. (M-53) w wysokości podanej w tych cennikach.

2. Przy rozliczeniach za roboty budowlano-montażowe wycenione na innych dotychczas obowiązujących podstawach należy stosować ustalone dla nich mnożniki przeliczeniowe (M-53).

3. Wymienione w ust. 1 i 2 mnożniki (M-53) należy każdorazowo dostosować do wskaźnika strukturalnego, obowiązującego dane przedsiębiorstwo wykonawcze, w myśl zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 21 stycznia 1953 r. w sprawie przeliczenia planu inwestycyjnego i planu budownictwa na 1953 r. — zgodnie z metodą podaną w cennikach, o których mowa w § 1 pkt 2 i 3.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1954 r., w odniesieniu zaś do robót nie rozliczonych z powodu braku dokumentacji kosztorysowej — z mocą od dnia 1 czerwca 1953 r.

Minister Hutnictwa: w z. F. Kaim

1036

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO

z dnia 12 lipca 1954 r.

w sprawie trybu i warunków zgłaszania uprawy tytoniu dla celów naukowo-badawczych i szkoleniowych oraz warunków przekazywania tytoniu przez instytuty naukowo-badawcze.

Na podstawie art. 1 ust. 4 i 6 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o uprawie tytoniu i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 34, poz. 144) zarządza się, co następuje:

§ 1. Instytuty naukowo-badawcze, nazywane dalej „Instytutami”, mogą w granicach ich zadań statutowych uprawiać bez uzyskiwania specjalnych zezwoleń rośliny tytoniowe dowolnych odmian i w dowolnych ilościach w celach naukowo-badawczych. O rozpoczętej uprawie tytoniu instytuty obowiązane są zawiadomić Centralny Zarząd Przemysłu Tytoniowego w terminie do 30 czerwca roku uprawy, podając miejsce uprawy, gatunek i odmiany uprawianych roślin tytoniowych, powierzchnię uprawy lub ilość zasadzonych roślin każdej odmiany oraz rodzaj i zakres doświadczeń uprawowych.

§ 2. Instytuty obowiązane są udostępnić wyznaczonym przez dyrektora Centralnego Zarządu Przemysłu Tytoniowego pracownikom przemysłu tytoniowego ogólną doświadczalną plantację tytoniu oraz udzielać im objaśnień i informacji w sprawach prowadzonych uprawowych doświadczeń tytoniowych.

§ 3. 1. Liście tytoniowe, nie zużyte do badań naukowych, instytuty obowiązane są wysłać do przedsiębiorstwa przemysłu tytoniowego wskazanego przez Centralny Zarząd Przemysłu Tytoniowego, adresując do najbliższej od przedsiębiorstwa stacji kolejowej. Centralny Zarząd Przemysłu Tytoniowego powiadomi najpóźniej do końca września roku uprawy instytuty, prowadzące uprawę tytoniu, o terminach i miejscach dostawy tytoniu, nie zużytego do badań naukowych.

2. Dostawa tytoniu ma nastąpić na koszt instytutu. Przedsiębiorstwo przemysłu tytoniowego ocenia dostar-

czony tyton według obowiązujących zasad klasyfikacyjnych i należność obliczoną według cen uchwalonych przez Prezydium Rządu przekazuje w ciągu 7 dni na rzecz instytutu.

§ 4. Do wyrażenia zgody na uprawę rośliny tytoniowej przez szkoły rolnicze i rolnicze instytucje oświatowe dla celów szkoleniowych upoważnione są następujące przedsiębiorstwa przemysłu tytoniowego:

- 1) na obszarze województw: bydgoskiego, gdańskiego, poznańskiego, koszalińskiego i szczecińskiego — Wytwórnia Tytoniu Przemysłowego w Grudziądzu;
- 2) na obszarze województw: białostockiego, olsztyńskiego i warszawskiego oraz m. st. Warszawy — Wytwórnia Tytoniu Przemysłowego w Ełku;
- 3) na obszarze województw: kieleckiego, krakowskiego i łódzkiego oraz m. Łodzi — Wytwórnia Tytoniu Przemysłowego w Krakowie;
- 4) na obszarze województw lubelskiego i rzeszowskiego — Wytwórnia Tytoniu Przemysłowego w Lublinie;
- 5) na obszarze województw: opolskiego, stalinogrodzkiego, wrocławskiego i zielonogórskiego — Wytwórnia Tytoniu Przemysłowego w Wodzisławiu Śląskim.

§ 5. 1. Wnioski o udzielenie zgody na uprawę tytoniu w myśl § 4 należy składać w wytwórniach w terminie do końca kwietnia roku uprawy.

2. Wniosek powinien zawierać:

- 1) nazwę i siedzibę szkoły rolniczej lub rolniczej instytucji oświatowej;
- 2) miejsce uprawy tytoniu;
- 3) odmiany roślin tytoniowych;

4) zamierzoną powierzchnię plantacji lub ilość roślin tytoniowych.

3. Właściwa wytwórnia obowiązana jest załatwić wniosek w ciągu 14 dni.

§ 6. Szkoły rolnicze i rolnicze instytucje oświatowe, które uzyskały zgodę na uprawę tytoniu, upoważnione są również do wyhodowania rozsady tytoniowej w ilości potrzebnej do obsadzenia dozwolonej plantacji lub też do nabycia tej ilości rozsady u osób upoważnionych do jej hodowli.

§ 7. Nie zużyte liście tytoniowe, zebrane z plantacji, o których mowa w § 4, powinny być dostarczone wytwórni w trybie i na warunkach określonych w § 3.

§ 8. 1. O ile kierownictwo instytutu naukowo-badawczego, szkoły rolniczej lub rolniczej instytucji

oświatowej nie ma warunków odpowiednich do zbioru liści, ich wysuszenia i prawidłowego przygotowania do odstawy, powinno zarządzić i dopilnować zniszczenia uprawianych roślin.

2. Kierownik instytutu, szkoły lub instytucji oświatowej obowiązany jest sporządzić przy udziale przedstawiciela miejscowej rady narodowej protokół o zniszczeniu tytoniu i sposobie zniszczenia.

3. Tytoń wyhodowany na małych plantacjach, obejmujących mniej niż 10 m² lub mniej niż 50 roślin, należy z reguły niszczyć po wykorzystaniu plantacji.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego:

w z. W. Kotlarski

1037

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO

z dnia 12 lipca 1954 r.

w sprawie sprawowania kontroli nad wykonaniem umów o uprawę roślin tytoniowej.

Na podstawie art. 1 ust. 6 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o uprawie tytoniu i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 34, poz. 144) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kontrolę nad wykonywaniem przez plantatorów umów o uprawę i dostawę tytoniu, a w szczególności nad zabezpieczeniem całości zbiorów liści tytoniowych dla przemysłu tytoniowego, sprawować będą wytwórnie tytoniu przemysłowego, wyznaczone przez Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego do zawierania tych umów, zwane dalej „wytwórniami”.

§ 2. Wytwórnie powinny współdziałać z organami władzy państwowej powołanymi do ścigania i zapobiegania przestępstwom, przewidzianym w dekreście z dnia 24

czerwca 1953 r. (Dz. U. Nr 34, poz. 144), a w szczególności z organami Milicji Obywatelskiej.

§ 3. 1. Organami wykonawczymi wytwórni w sprawach określonych w §§ 1 i 2 są instruktorzy uprawy tytoniu.

2. Instruktorzy uprawy tytoniu pełnią służbę w przydzielonych im rejonach uprawy tytoniu, na które dzielą się okręgi uprawy tytoniu, podległe wytwórniom.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego:

w z. W. Kotlarski

1038

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO

z dnia 12 lipca 1954 r.

w sprawie zawierania umów o uprawę i dostawę tytoniu.

Na podstawie art. 1 ust. 2 i art. 2 ust. 1 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o uprawie tytoniu i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 34, poz. 144) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do zawierania umów o uprawę i dostawę tytoniu oraz do wykupu tytoniu od plantatorów wyznacza się na obszarach:

- 1) województw bydgoskiego i gdańskiego oraz powiatów płockiego i sierpeckiego województwa warszawskiego oraz powiatów suskiego i nowomiejskiego województwa olsztyńskiego — Grudziądzką Wytwórnę Tytoniu Przemysłowego z siedzibą w Grudziądzu;
- 2) województw białostockiego i warszawskiego, z wyjątkiem powiatów płockiego i sierpeckiego, oraz powiatów piskiego i giżyckiego województwa olsztyń-

skiego — Mazurską Wytwórnę Tytoniu Przemysłowego z siedzibą w Elku;

- 3) województw lubelskiego i rzeszowskiego — Lubelską Wytwórnę Tytoniu Przemysłowego z siedzibą w Lublinie;
- 4) województw krakowskiego i kieleckiego — Krakowską Wytwórnę Tytoniu Przemysłowego z siedzibą w Krakowie;
- 5) województw: stalinogrodzkiego, opolskiego, wrocławskiego i zielonogórskiego — Wodzisławską Wytwórnę Tytoniu Przemysłowego z siedzibą w Wodzisławiu Śląskim.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego:

w z. W. Kotlarski